

Sygn. akt: III U 1017/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 grudnia 2013 r.

Sąd Okręgowy w Ostrołęce III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Teresa Suchcicka
Protokolant:	starszy sekretarz sądowy Małgorzata Laskowska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 20 grudnia 2013 r. w O.

sprawy z odwołania W. L.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w P.

o prawo do emerytury

na skutek odwołania W. L.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w P.

z dnia 26 czerwca 2013r. **znak** (...)

orzeka:

1. zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznaje W. L. prawo do emerytury od 10 czerwca 2013r.;
2. stwierdza brak odpowiedzialności organu rentowego za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji.

Sygn. akt III U 1017/13

UZASADNIENIE

W. L. wniósł odwołanie od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych z dnia 26.06.2013r. znak (...), którą tą decyzją Zakład odmówił ubezpieczonemu prawa do emerytury.

Odwołujący nie zgadzał się z ustaleniami organu rentowego, który nie zaliczył mu okresu pracy w firmie (...) do pracy w warunkach szczególnych. Zdaniem ubezpieczonego praca jaką wykonywał - malowanie szkodliwymi farbami oraz na wysokościach, należy do pracy w warunkach szczególnych, zgodnie z Rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 7.02.1983r.

Zakład Ubezpieczeń Społecznych w odpowiedzi na odwołanie wniósł o jego oddalenie. ZUS w uzasadnieniu swojego stanowiska podał, że W. L. nie udowodnił żadnego okresu pracy w warunkach szczególnych. Z (...) nie przedstawił żadnego świadectwa wykonywania pracy w szczególnych warunkach z okresu zatrudnienia w/w zakładzie.

Organ rentowy mając na względzie, że odwołujący nie spełnił wszystkich wymaganych prawem warunków nabycia prawa do emerytury w obniżonym wieku emerytalnym podtrzymywał swoje stanowisko zawarte w zaskarżonej decyzji.

Sąd Okręgowy w Ostrołęce Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych ustalił i zważył, co następuje:

Odwołanie W. L. jest zasadne i podlega uwzględnieniu.

W. L. w dniu 12.06.2013r. złożył wniosek o ustalenie prawa do emerytury w obniżonym wieku emerytalnym z tytułu pracy w warunkach szczególnych.

Zakład Ubezpieczeń Społecznych po analizie zgromadzonej dokumentacji ubezpieczonego ustalił, że W. L. zgromadził na dzień 1.01.1999r. staż pracy wynoszący 26 lat 11 miesięcy i 1 dzień, w tym 26 lat 1 miesiąc i 15 dni okresów składkowych oraz 9 miesięcy i 16 dni okresów nieskładkowych. Organ rentowy nie uwzględnił okresów pracy ubezpieczonego w (...) jako pracy w warunkach szczególnych ze względu na brak przedstawionego świadectwa wykonywania pracy w warunkach szczególnych.

W oparciu o tak zgromadzony materiał organ rentowy wydał zaskarżoną decyzję, w której odmówił W. L. prawa do emerytury.

M. L. urodził się (...) podstawą ubiegania się przez niego o prawo do emerytury jest więc ustawa z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych. Zgodnie z przytoczoną ustawą prawo do emerytury przysługuje mężczyznom urodzonym od 1.04.1953r. do 30.06.1953r. który osiągnął wiek 66 lat i 10 miesięcy (art. 24 ust 1b), jednak zgodnie z art. 184 w/w ustawy w zw. z §4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 07.02.1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze prawo do emerytury przysługuje ubezpieczonemu urodzonemu po 31.12.1948r., jeżeli:

- osiągnął wiek emerytalny wynoszący 60 lat dla mężczyzn,
- nie przystąpił do otwartego funduszu emerytalnego lub złożył wniosek o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w OFE, za pośrednictwem Zakładu na dochody budżetu państwa,
- w dniu 01.01.1999r. udowodnił 25-letni okres składkowy i nieskładkowy, w tym co najmniej 15 lat pracy w szczególnych warunkach.

Kwestie wymaganego wieku odwołującego, braku uczestnictwa w Otwartym Funduszu Inwestycyjnym oraz okresu stażowego wynoszącego minimum 25 lat nie były kwestionowane przez organ rentowy.

Jedyną sporną kwestią, od której uzależnione było odwołanie ubezpieczonego jak i jego prawo do emerytury było ustalenie czy na dzień 1.01.1999r. W. L. zgromadził wymagany okres 15 lat pracy w warunkach szczególnych.

Organ rentowy nie uwzględnił okresu pracy odwołującego od 1.01.1973r. do 4.05.2005r. z tytułu pracy w Przedsiębiorstwie (...) jako pracy w warunkach szczególnych. Decyzja organu rentowego podyktowana była brakiem świadectwa wykonywania pracy w szczególnych warunkach w w/w okresach.

Odwołujący oświadczył, że zakład który przejął jego dawną firmę nie wystawiał tego rodzaju świadectw wykonywania pracy w szczególnych warunkach i jego znajomi, z którymi pracował muszą dochodzić swoich praw na drodze sądowej.

Sąd ustalił, że pracownicy zatrudnieni w (...) min S. Ż., którego wskazał odwołujący jako przykład uzyskali w Sądzie Okręgowym w Ostrołęce prawo do wcześniejszej emerytury z tytułu pracy w warunkach szczególnych jako malarze na wysokościach i tym przypadku zakład pracy również nie wydał świadectwa pracy w szczególnych warunkach.

Sąd mając na względzie powszechne stanowisko judykatury, zgodnie z którym świadectwo wykonywania pracy w szczególnych warunkach jest dokumentem prywatnym i jako taki może być zastępowany innymi środkami

dowodowymi w tym zeznaniach świadków postanowił przesłuchać wskazanych świadków na potwierdzenie realnego charakteru wykonywanej pracy w spornym okresie przez odwołującego.

Świadek **J. L.** zeznał, że pracował wraz z odwołującym w T. oddział O.. Świadek potwierdził, że odwołujący pracował jako malarz, prace malarskie wykonywał głównie na wysokościach. Prace malarskie były związane z wykorzystaniem farb miniowych z ołowiem, chlorokauczukowych, epoksydowych.

Świadek **S. P.** natomiast zeznał, że wraz z odwołującym pracował od samego początku jego zatrudnienia w firmie (...), która najpierw nosiła nazwę (...). Świadek pracował jako starszy mistrz budowy, następnie zaś jako kierownik budowy, a zgodnie z jego zeznaniem odwołujący pracował jako malarz konstrukcji stalowych. Zdaniem świadka w 60-70% były to prace na wysokościach. Malowanie odbywało się z użyciem szkodliwych farb chlorokauczukowych, miniowych z ołowiem. Prace odwołujący wykonywał ręcznie przy użyciu pędzla i była to jedyna praca jako wykonywał. Po zakończeniu budowy elektrowni i związanych z tym prac świadek wraz z odwołującym pracowali przy remontach. W. L. wykonywał cały czas prace malarza. Świadek ponadto dodał, że za pracę w warunkach szkodliwych odwołujący otrzymywał dodatki pieniężne.

Zeznania te korespondują z wyjaśnieniami złożonymi przez odwołującego w charakterze strony. W. L. zeznał, że pracował w spornym okresie w firmie (...), gdzie wykonywał zawód malarza, pracę swe prowadził na wysokościach, a na dole malował jedynie taśmociągi. Z powodu pracy na wysokościach doznał urazu kiedy spadł z belki co pogorszyło jego stan zdrowia pod koniec zatrudnienia.

Ze zgromadzonych przez Sąd dokumentów w postaci akt osobowych wynika, że odwołujący pozostawał w zatrudnieniu w (...) gdzie od 1.01.1976r. powierzona mu funkcję malarza konstrukcji stalowych. W okresie pracy ubezpieczony przebywał na 4 miesiące i 27 dni na urloпах dewizowych oraz 19 dni na urloпах bezpłatnych.

Zeznania świadków i odwołującego pokrywają się częściowo z dokumentacją osobową W. L.. W zasadniczej kwestii zeznania te są spójne i pozwalają na ustalenie, że w spornym okresie odwołujący pracował jako malarz konstrukcji na wysokościach. Sąd dał wiarę zeznaniom świadków oraz odwołującego, i uznał, że w spornych okresach pracy od 1.01.1976r. wykonywał on jedynie pracę malarza na wysokościach.

Pomimo, że świadkowie zapamiętali pracę odwołującego jedynie jako pracę malarskie zeznania w zakresie okresu od 1.01.1973 do 31.12.1975r. nie znajdują potwierdzenia w zgromadzonej dokumentacji osobowej, dlatego też Sąd nie zaliczył tego okresu do pracy w warunkach szczególnych mając na względzie, że same zeznania świadków nie znajdujące potwierdzenia w dokumentacji nie mogą przesadzić o zaliczeniu wcześniejszych okresowo do pracy w warunkach szczególnych (por. orzeczenie Sądu Apelacyjnego w Łodzi z dnia 3.04.2013r. III AUa 1267/).

Sąd mając na względzie zgromadzoną dokumentację osobową oraz zeznania świadków uznał, że W. L. zgromadził staż pracy w warunkach szczególnych wynoszący 22 lata 7 miesięcy i 14 dni jako malarz na wysokościach zgodnie z **punktem 7 działu V Wykazu A** stanowiącego załącznik do Rozporządzenia Rady Ministrów z 7.02.1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze.

Mając na uwadze powyższe ustalenia Sąd na mocy art. 477¹⁴§2 kpc zmienił zaskarżoną decyzję i przyznał W. L. prawo do emerytury począwszy od dnia (...). tj. od dnia, w którym osiągnął wymagany wiek emerytalny.

Stosownie do treści art.118 ust.1 a w/w ustawy – Sąd, orzekając o prawie do emerytury, ma obowiązek stwierdzenia, czy organ rentowy ponosi lub nie ponosi odpowiedzialności za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji i przyznanie tego prawa na etapie postępowania administracyjnego. Sąd uznał, że w przedmiotowej sprawie ZUS nie ponosi takiej odpowiedzialności. Dopiero bowiem przeprowadzenie szerszego postępowania przed Sądem umożliwiło stwierdzenie, że w spornym okresie odwołujący pracował w szczególnych warunkach. Zgromadzony na etapie postępowania przed organem rentowym materiał dowodowy w postaci ogólnego świadectwa pracy dotyczącego spornych okresów bez przeprowadzenia poszerzonego postępowania dowodowego w postaci przesłuchania świadków

nie pozwolił na ocenę rzeczywistego charakteru pracy odwołującego i uznani tego okresu za pracę w szczególnych warunkach.

Ze względu na powyższe Sąd orzekł jak w pkt. 2 sentencji.